

ikke Lov at være god Søn af en god Fader f. Elks., det var ganske umuligt, det maatte han ikke være. Naar man den Gang sagde: Vi ere med til at betale Tienden med, hvad den er værd, men vi have aldrig set en Tiende blive solgt for over 16 Gange dens aarlige Præstation, lad os derfor afløse den for det, saa sagde de ledende i Statshusholdningen: Lad os saa lægge 8 eller 9 Gange til og kapitalisere det hele og lægge Overprisen paa Statskassen og lade den betale det. Og sagde man, at det første syntes man om, men det sidste ikke, for det var hensynsløst mod Statskassen at betale en Ting dyrere, end den var værd i Handel og Vandel, blev man næsten regnet som en Mindremand i denne Forsamling. Derfor vil jeg ikke gaa saa langt som til at sige, at vi ikke skulde afløse Tiendens Uretfærdigheder. Disse Byrder paa Omsætning af fast Ejendom have vi baaret saa længe, saa vi kunne vel bære dem et Stykke Tid endnu. Men ethvert Forsøg paa at stramme dem og indføre Uretfærdigheder i større Omfang end før vil jeg sætte mig imod, og det er mit Haab, at alle, der i politisk Henseende tænke og føle som jeg, ville gøre det samme, i hvert Fald vil mit Parti det.

Der er lagt Skat paa Lotterisedler — værs'go! dem udleverer jeg paa Forhaand, og ville De have hele Lotteriet udleveret, kunne de med det samme faa min Seddel, jeg har den i Lommen, og jeg forpligter mig til aldrig nogen Sinde mere at tage en ny Seddel. (Afbrydelse af J. H. Jensen.) Nej, ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen), De kan ikke faa den. Hvad jeg giver, giver jeg til Statskassen og ikke til Dem. Men lad os bare blive af med det Lotteri. Vi kunne dog ikke opretholde et Lotteri, der er af den Natur, at hver Gang vi skulle have en ny Skat, lægge vi den derpaa og ere inderligt enige om, at der ligger den rigtig godt, for Folk kunne lade være at spille. Men lad os dog søge i vor Lovgivning at arbejde paa Moral i Samfundet, saaledes at vi ikke ligefrem paa enhver Maade opmuntre Folk til at spille. Lad os arbejde baglæns i Lotterisagen og ikke holde den for en Malkeko for Statskassen; for det er ikke en Malkeko af den Race, vi skulle lægge Vind paa til Fremme af Moralen i vort Samfund.

Men hvis Finansministeren havde indskrænket sig til Lotterisedlerne og til, hvad der var nødvendigt til Kompensation af de Afslag og Frigørelser, der vare gjorte paa andre Punkter, skulde jeg aldrig have sagt et Ord derom, og den højtærede Finansminister skulde helt have været fri for den Plage at høre mig i Dag. Men i Stedet for

er der tillige lagt en meget stærkt forhøjet Skat paa Veksler og en helt ny Skat paa Checks. Det er kun nogle faa Aar siden, vi her i dette Ting og i Rigsdagen vedtog en Lov om Brugen af Checks, en international Lov, fremkommen fra den skandinaviske Kommission, ens for Danmark, Norge og Sverige. Den var udmærket. Det blev sagt af Nationaløkonomerne og af Finansministeren, at den vilde virke befriende paa Pengemarkedet, den vilde virke fremmende paa al Omsætning, idet de rede Penge kunde blive liggende i Bankerne og ikke skulde fare rundt fra Sted til Sted med Jernbane og Dampskib, men kunde erstattes med denne lille Lap, som man skrev sit Navn paa og var god for i Banken. Alt det fik vi at vide, og vi fik at vide, at jo flere Checks vi skrev, og jo mere vi lod de rede Penge ligge i Bankerne, des bedre Fædrelandsborgere vare vi. Se, naar jeg nu har hørt det een Gang og fundet, derfor Fornuft i det, og een Gang har billiget det, bliver det ved at være min Mening, saa er jeg ikke i Stand til, naar der er gaaet en ganske lille Tid, at sige: Nu ere Borgerne komne saa godt i Gang med at bruge Checks, med at blive gode Forretningsmænd og fremme deres Fædrelands Vel og Bankernes Vel og Finansverdenens og hele det økonomiske Samfunds Vel, nu skulle de have en Omgang, nu skulle de have Straf. Al den Straf, jeg kan finde paa i Retning af at lægge Skat paa dem, skulle de have, fordi de nu bruge det af mig selv anbefalede Omsætningsmiddel. Derfor vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at alt, hvad der hedder Checkstempel, og alt, hvad der hedder Forhøjelse af Vekselstempelen, er jeg en Modstander af. Jeg vil ikke være med dertil, og jeg vil heller ikke være med, hvis den højtærede Finansminister, som der staaer antydet et Sted, skulde finde paa at ombytte Checkstempelen med et Kvitteringsstempel under Henvi- ning til, at det findes andre Steder. Det er nemlig Undskyldningen for det altsammen. Naar De læse Motiverne og alt det igennem, ville De se, der staaer: Det er ikke nær saa galt, som det er i det og det Land, saadan noget kender man andre Steder. Ikke et eneste Sted staaer der: Herhjemme have vi hidtil holdt os fri for den Slags skadelige Overdrivelser, gid vi maatte kunne blive ved at være fri for dem og se at finde vore Indtægter paa en anden og mere formaals- tjænelig Maade.

Ville ærede Medlemmer høre, hvorfor vi skulle have Stempel paa Checks? Det staaer her med Finansministerens egne Ord i Bemærkningerne til § 98, af hvilke jeg